

Nicolaus Lechmann-Rheinegger
Bachenbülach/Rueras
1947-2008

bb-Avon entgins onns, il matg 2001 hael jeu astgau presentar Nicolaus Lechmann en la Tuatschina sut la rubrica «Tujetschins egl jester». Gnanc otg onns suenter emprovel jeu da scriver il necrolog per el. Ei duei esser in seregurdar d'ina persuna ch'ei ida in tschan-cun la medema via cun nus e che ha gia priu comiau. Ha priu comiau, ni stuiu prender comiau gest sco ins mira! El ha pér astgau festivar siu 61 avel natalezi igl onn vargau. Buca ina vegliadetgna ch'ins quenta da prender comiau. Mo nossas vias ein zuppadas e nus havein da caminar ellas cun tut quei che seporscha.

Nicolaus Lechmann ei naschius a Mustér igl onn 1947. Ses gentiurs Stiafen e Catrina Lechmann Venzin eran maridai igl onn avon e secasai leu. Els ein buca stai ditg o leu e priu dimora enta Rueras enagiudem il vitg. Cheu han els fatg il pur, ensemen cun treis soras dalla mumma Catrina e cun la tatta. Sper il Nicolaus han els giu ina feglia ed aunc in fegl; la Sabina ed il Silvio. Far il pur ils onns 50 e siadora era lavour a maun. Cheu tut che stueva tschappar en e segidar cun las forzas avon maun. Era cun l'arrivada da maschinas da segar e trer ei quella lavour buca veginida pli pauc strentga, anzi forsa pli sperta e persuenter dapli catsch, dapli truscha ed aunc dapli lavour.

Il temps da scola ha Nicolaus absolviu a Rueras e dus onns schizun a Schlein. Quei per emprender endretg il lungatg tudestg. Temps da stad eis el staus ad alp e fatg la carriera da cavrer, vadler, paster pign e tersiel. Suenter il temps da scola obligatori eis el serendius giu la Bassa; era cheu tier purs e perfin serrau giu la scola da purs. Il puresser a Rueras ha el denton surschau a siu frar Silvio ed el ei ius sin la tscherca d'ina nova occupaziun.

Aschia eis el setschentaus tier la Svissair a Kloten. Igl emprem d'uost 1967 ha el surpriu la plazza da magasinier leu. Gnanc el havess sminaу che quella plazza cuozi varga 40 onns.

Temps da vacanzas, seigi quei stau stad ni unviern, eis el prest adina returnaus anavos en sia patria. La stad a segidar el puresser, igl unviern per saver ira cun skis.

Aschia eis ei era sedau ch'el ha empriu d'enconuscher sia futura dunna cun ira cun skis. Els ein maridai igl onn 1976 e setratgs a Bachenbülach. La lètg ei vegnida benedida cun dus fegls; il Silvio ed il Cornell.

Il Nicolaus ei staus plitost in da paucs plaids, denton sch'ins haveva la cuida ch'el raquintava ofniava el empau da ses patratgs. Panzieris saveva el far vietii pervia dil svilup en Tujetsch. El havess bugen giu sche sia patria havess saviu mantener empau tempa idilica. Mo il svilup turistic ed economic ei buca seretenius dado Gamascheras ni vid Ursera. El veseva bein ch'ei stueva ira vinavon mo che tut mondi aschi spert ha dau ad el savens sil stumi.

Ualti carteivel ein quei stai panzieris che han buca gest sfraccau el. La mort da siu bab igl onn 1985, da sia mumma 1991 e surtut la mort da siu frar Silvio 2002 han duvrau dapli perseveronza per dumignar. Lavur, familia, sport e hobis han gidau el a surventscher quels muments grevs e trests. Savens ha el schau sentir pauc e ius sia via tenor sia atgna devisa: «Tgei che vegn, ei vegn segir ad esser bien».

Entschatta 2007 ha ina maligna malsogna priu possess dad el. El ha piars anetgamen la peisa, mal la membra e negina forza pli en la bratscha. Igl uost ha el giu la cuvida da festivar ensemen cun sia dunna lur 60avel natalezi ed il settember sissu survegniu la diagnosa da sia malsogna; atrofia musculara! La lavur ha el stuiu dar si ed igl ei arrivau il temps da terapias, medicaments ed il pli davos il spital. El spital ha el buca teniu ora ditg e giu il giavisch da saver turnar a casa. Siu 61avel natalezi ha el aunc saviu festivar, mo il temps era consumaus ed ils siat da december ha el serrau ses egls per adina. Siu pli davos giavisch da saver murir a casa el ravugl da sia famiglia ei ius aschia en vigur.

Per finir lessel dar vinavon ils plaids che siu fegl ha detg tier la sepultura: «Nus manthen surtut sia contentientscha, sempladad e beinvuglientscha en memoria. Me demamein la legria ed engraziament che ses egls resplendevan, restan a nus nunemblideivels».